

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/141/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125208513
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125208513.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E. zast. opatrovníčkou: B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E. právne zastúpený: JUDr. František Komka, advokát, so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 37 941 054 proti žalovanému: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Určuje, že zmluvné podmienky uvedené v

O Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.05.2008

- v časti [2] Zmluva o úvere, bod [3], v znení:

„Právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami (OP) pre úver, Sadzobníkom poplatkov, Oboznámením spotrebiteľa s niektorými zmluvnými podmienkami dostupnej pôžičky, Oznamením o úrokových sadzbách a informáciami o poistení podľa § 10 zákona č 340/2005 Z. z. Klient svojím podpisom potvrdzuje, že bol s nimi oboznámený a súhlasí s nimi.“

- v časti [2] Zmluva o úvere, bod [4], v znení:

„Klient vyhlasuje, že nemá* osobitný vzťah k PB v zmysle ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“

- v časti [2] Zmluva o úvere, bod [5], v znení:

„Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany zároveň uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník], ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 4, bod 4.8 OP pre úver.“

- v časti [2] Zmluva o úvere, bod [7], v znení:

„Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo Všeobecných obchodných podmienkach.“

O Obchodných podmienkach pre úver k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.05.2008

- v článku 4 - Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 4.6, v znení:

„Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatené pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“

- v článku 5 - Predčasné splatenie úveru a ukončenie ZoÚ, bod 5.4, v znení:

„V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 5.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom podľa Oznámenia a úrokom z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“

- v článku 5 - Predčasné splatenie úveru a ukončenie ZoÚ, bod 5.6, v znení:

„Všetky výdavky Banky, spojené s vymáhaním pohľadávky sú účtované na ťarchu Klienta, pričom Klient súhlasí, že Banka je oprávnená postúpiť tretej osobe svoje pohľadávky zo ZoÚ.“

- v článku 7 - Doručovanie, bod 7.1, v znení:

„Klient je povinný oznámiť Banke všetky zmeny v údajoch uvedených v ZoÚ, najmä týkajúce sa jeho osobných údajov, kontaktnej adresy, zamestnávateľa, niektorého z telefónnych čísel uvedených v ZoÚ a bankového spojenia, a to do 15 dní od takejto zmeny. Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné, alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klienta podľa tohto bodu OP je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“

sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou došlou súdu dňa 17.10.2025 sa žalobca domáhal určenia neprijateľnosti 8 zmluvných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere zo dňa 06.05.2008. Námietky žalobcu k jednotlivým zmluvným podmienkam budú uvedené nižšie v odôvodnení.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a jeho vyjadrenie k jednotlivým zmluvným podmienkam bude uvedené v ďalšom texte. K žalobe samotnej uviedol, že ide o šikanóznny výkon práva uplatnený po uplynutí 11 – tich rokov od splatenia úveru.

3. Podľa Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy

§ 53 ods.1 - Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

§ 53 ods.5 - Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa Civilného sporového poriadku

§ 298 ods.1 - Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná obchodníkom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

§ 298 ods.2 - Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie obchodníkovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

4. Zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.05.2008

- v časti [2] Zmluva o úvere, bod [3], v znení:

„Právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami (OP) pre úver, Sadzobníkom poplatkov, Oboznámením spotrebiteľa s niektorými zmluvnými podmienkami dostupnej pôžičky, Oznámením o úrokových sadzbách a informáciami o

poistení podľa § 10 zákona č 340/2005 Z. z. Klient svojím podpisom potvrdzuje, že bol s nimi oboznámený a súhlasí s nimi.“

4.1. Tvrdenie žalobcu. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. l) OZ. Na spotrebiteľa je prenášané dôkazné bremeno v otázke riadneho oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia úverovej zmluvy.

V súvislosti s touto zmluvnou podmienkou poukazujem priamo vo vzťahu k žalovanej na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/97/2022, z 21.04.2023, rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 19Csp/25/2022, z 27.02.2023 a rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 22CoCsp/32/2022, z 27.10.2022, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 16Csp/19/2022, z 12.05.2022, ktorým súd rozhodol o neprijateľnosti významovo totožnej zmluvnej podmienky

S poukazom na § 53 ods. 4 písm. a) a l) OZ je predmetná zmluvná podmienka neprijateľná, pretože spotrebiteľ sa touto zmluvnou podmienkou zaväzuje plniť povinnosti podľa obchodných podmienok, ktoré podľa tejto zmluvnej podmienky teoreticky obdrží až pri podpise zmluvy, pričom v tejto zmluvnej podmienke deklaruje, že sa s nimi oboznámil, súhlasí s ich obsahom a zaväzuje sa ich dodržiavať, ako aj obmedzuje jeho prístup k dôkazom alebo ukladá spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah mala niesť iná zmluvná strana. Predmetná zmluvná podmienka bola voči žalovanému vyhlásená za neprijateľnú taktiež rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/18/2020-93, z 25.05.2020.

4.2. Tvrdenie žalovaného. Identifikovaná námietka je absolútne neodôvodnená zo strany žalobcu a neobstojí vo vzťahu k aktuálnej rozhodovacej praxi Súdneho dvora EÚ (C-42/15), Najvyššieho súdu SR (4 Cdo 9/2019), ako aj právnej doktríny (CSACH, K.: O prílohách zmluvy. Súkromné právo č. 6/2021). O to viac, ak toto ustanovenie žalobca namieta 14 rokov po splatení úveru.

4.3. Rozhodnutie súdu. Okresný súd Prešov rozsudkom sp. zn. 18Csp/75/2024 proti rovnakému žalovanému právoplatne rozhodol tak, že „Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.6.2010 v časti [2] Zmluva o úvere, bod [2] v časti, v znení: „ Klient svojím podpisom potvrdzuje, že bol s nimi oboznámený a súhlasí s nimi. Klient vyhlasuje, že sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dostupná pôžička [Formulár], ktorý je k dispozícii na obchodnom mieste Banky.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.“

Keďže si žalovaný prijateľnosť spornej zmluvnej podmienky neobhájil, niet dôvodu, aby v tomto konaní bolo rozhodnuté inak.

5. Zmluvná podmienka uvedená v časti [2] Zmluva o úvere, bod [4], v znení:

„Klient vyhlasuje, že nemá* osobitný vzťah k PB v zmysle ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“

5.1. Tvrdenie žalobcu. Citované ustanovenie považujem za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko predmetné ustanovenie ani len príkladmo neuvádza, kto je považovaný za osobu s osobitným vzťahom k banke, nie je z pohľadu priemerného spotrebiteľa dostatočne určité, čo môže spôsobiť neschopnosť spotrebiteľa vyhodnotiť jeho vzťah k banke. Z tohto dôvodu je citované ustanovenie spôsobilé založiť hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je preto v zmysle generálnej klauzuly (§53 ods. 1 Občianskeho zákonníka) neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Navyiac táto zmluvná podmienka spôsobuje tak závažné dôsledky ako je neplatnosť zmluvy, resp. zosplatenie úveru.

V súvislosti s touto zmluvnou podmienkou poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6CoCsp/16/2024, z 19.9.2024, v konaní voči žalovanému, z ktorého citujem:

31. Odvolací súd súhlasí aj so záverom o neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v zmluve o úvere, v časti 4. zmluva o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia, bod [4.8], v znení: „ Dlžník, ako aj každý Spoludlžník a Vlastník nehnuteľnosti vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke*** v zmysle Zákona o bankách a si je vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto ZoÚ a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru ku dňu, kedy sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“, pričom odôvodnenie súdu prvej inštancie a jeho poukaz na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-66/19 považuje odvolací súd za výstižné. Len ťažko možno považovať za postačujúce, ak uvedená zmluvná podmienka neobsahuje definíciu všeobecného pojmu „osobitný vzťah k banke“, aby druhá zmluvná strana (spotrebiteľ) vedela, aký je skutočný obsah citovaného vyhlásenia a čo konkrétne zahŕňa. Na tomto závere nič nemení ani odvolacia argumentácia žalovaného opierajúca sa o § 93 a ods. 1 písm. a) bod 4. zákona č. 483/2001 Z. z., ktorý sa vôbec netýka povinnosti dodávateľa uvádzať v spotrebiteľskej zmluve aj vysvetlenia tých všeobecných (nekonkrétnych) pojmov, ohľadne

ktorých sú do zmluvy zakomponované vyhlásenia spotrebiteľa, ktorých prípadná nepravdivosť má dokonca spôsobiť neplatnosť zmluvy o úvere alebo jeho okamžitú splatnosť. Podstata neprijateľnosti citovanej podmienky nespočíva v tom, že by spotrebiteľ nebol povinný oznamovať konkrétne podstatné skutočnosti banke, ale v tom, že posudzovaná spotrebiteľská zmluva v dotknutej časti tieto neozrejmuje, v dôsledku čoho je spotrebiteľ v nevedomosti o tom, aký je skutočný obsah tohto jeho vyhlásenia. Skutočnosť, že banka má zákonnú povinnosť zisťovať, či klient nie je osobou s osobitným vzťahom k banke a že v zmluve s klientom má byť dohodnuté, že v prípade nepravdivosti daného vyhlásenia klienta je banka oprávnená použiť sankciu okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy neznamena, že formulácia predmetnej zmluvnej podmienky nemá obsahovať vysvetlenie pojmov, ktoré nemôžu byť priemernému spotrebiteľovi bez ďalšieho známe (k tomu por. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/74/2022 z 24.10.2022, ktorým bola zmluvná podmienka obdobného znenia právoplatne určená za neprijateľnú).

5.2. Tvrdenie žalovaného. Namietané zmluvné ustanovenia sú plne v súlade so zákonom o bankách a nespôsobujú u žalobcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach. Samotný zákon o bankách vo vyššie citovanom ustanovení definuje osoby, ktoré majú osobitný vzťah k banke a súčasne stanovuje klientom banky povinnosť poskytnúť doklady a údaje preukazujúce a dokladujúce schopnosť klienta splniť si záväzky z obchodu, ak o to banka požiadala. Banka je povinná zisťovať bonitu klienta, a to nielen pred uzatvorením zmluvy o úvere, ale aj počas jej trvania. Je preto dôležité, aby v prípade zahájenia trestného, konkurzného alebo exekučného konania týkajúceho sa majetku klienta, oznámil klient túto skutočnosť banke, z dôvodu prípadného negatívneho dopadu na splácanie jeho zmluvného záväzku. Navyše oznámenie zahájenia konkurzného alebo exekučného konania je pre banku dôležité aj z hľadiska možnosti požadovať predčasné splatenie pohľadávky. Námietka žalobcu je v tomto ohľade zjavne účelová a špekulatívna, bez akéhokoľvek vecného súvisu s právnym dôvodom a výškou uplatnených peňažných nárokov. Žalovaný sa zo žaloby nedozvedel, z akého dôvodu majú byť predmetné ustanovenie neprijateľnými zmluvnými podmienkami, v čom má spočívať značná nerovnováha v právach a povinnostiach na strane spotrebiteľa. Všeobecné poukazovanie na neskoršie stanovisko Komisie zo dňa 24.1.2017, ktoré bolo prijaté až po zániku dlhu žalobcu, nemôže v danom prípade obstáť. Vecná argumentácia k vágnym tvrdeniam žalobcu je preto objektívne nemožná.

5.3. Rozhodnutie súdu. Keďže si žalovaný prijateľnosť spornej zmluvnej podmienky neobhájil (viď 6CoCsp/16/2024), niet dôvodu, aby v tomto konaní bolo rozhodnuté inak.

6. Zmluvná podmienka uvedená v v časti [2] Zmluva o úvere, bod [5], v znení:

„Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany zároveň uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník], ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 4, bod 4.8 OP pre úver.“

6.1. Tvrdenie žalobcu. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je priamo včlenená v texte Zmluvy. Takéto zmluvné dojednanie vytvára hrubú nerovnováhu medzi stranami zmluvy, v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľovi hrozí, že aplikáciou predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy mu dôjde k vzniku priamej majetkovej škody vo forme mesačnej zrážky zo mzdy. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy totiž nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve.

6.2. Tvrdenie žalovaného. Dohoda o zrážkach zo mzdy je tradičný zabezpečovací zákonný inštitút (§ 551 OZ), platný v Občianskom zákonníku takmer 60 rokov (pôvodne § 57 OZ). V danom prípade bola explicitne uzavretá s priamym odkazom na zákonné ustanovenie: „podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník)“. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ako zmluvná podmienka, nepodlieha prieskumu podľa čl. 1 ods. 2 smernice Rady č. 93/13/EHS. To, že z kontroly neprijateľnosti zmluvných podmienok sú vylúčené podmienky kopírujúce zákonné ustanovenia potvrdil rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 10.9.2014 vo veci C-34/13 (B. F. c/a SMART Capital, a. s.): „Článok 1 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu.“ (m. m. ŠTEVČEK, M. a kol.: Občiansky zákonník I. §1 - 450. 2. vydanie. Komentár. C.H.BECK, Praha 2019, s. 561). Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy obmedzuje kontrahentom priestor individuálnej autonómie, keďže sa nemôžu odchýliť od právnej úpravy obsiahnutej v § 551 OZ. Aj keď je výška zrážok zo mzdy vecou vzájomnej dohody medzi veriteľom a dlžníkom, dohodnuté zrážky nemôžu byť vyššie ako ustanovuje § 68 až 71 EP v spojení s nariadením vlády č. 268/2006 Z. z. o rozsahu zrážok zo mzdy pri výkone rozhodnutia. Ak sa teda zmluvné strany dohodnú na zabezpečení pohľadávky dohodou o zrážkach zo mzdy, z príslušnej právnej úpravy vyplýva najvyšší prípustný rozsah zrážok,

kritériá jeho určenia, vecný okruh príjmov, ktoré možno postihnúť, ale aj procesný rámec týkajúci sa poradia pohľadávok, pomerného uspokojenia a pod., čo v konečnom dôsledku zaručuje ochranu dlžníka. 6.3. Rozhodnutie súdu. Podľa rozhodnutia SdEÚ č. 26/13 - Článok 4 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že pokiaľ ide o zmluvnú podmienku, ako je tá, o ktorú ide vo veci samej, požiadavka, podľa ktorej zmluvná podmienka musí byť formulovaná jasne a zrozumiteľne, sa má chápať tak, že stanovuje nielen to, aby dotknutá podmienka bola pre spotrebiteľa gramaticky jasná a zrozumiteľná, ale aj to, aby zmluva jasne vysvetľovala konkrétne fungovanie mechanizmu zmeny cudzej meny, na ktorý sa odvoláva dotknutá podmienka, ako aj vzťah medzi týmto mechanizmom a mechanizmom stanoveným ostatnými podmienkami týkajúcimi sa poskytnutia úveru, aby bol tento spotrebiteľ schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z toho pre neho vyplývajú.

V prípade tejto podmienky ide o notorickú neprijateľnosť. Táto podmienka je bez akéhokoľvek zvýraznenia uvedená v časti zmluvy s názvom „Zmluva o úvere“ a teda je ľahko prehliadateľná vyvolávajúcej dojem nedôležitosti. Táto podmienka je však netransparentná aj z hľadiska jej obsahu, keďže spotrebiteľovi neobjasňuje mechanizmus jej aktivovania a následky s tým spojené. Vzhľadom na možnosť postihu mzdy spotrebiteľa sa možno domnievať, že pri vysvetlení podstaty tejto zmluvnej podmienky by s ňou tento pri individuálnom dojednaní nesúhlasil, pričom ide o podmienku, ktorá sa podľa OZ neaplikuje automaticky ale musí byť dojednaná. Túto zmluvnú podmienku teda súd považuje za neprijateľnú.

Jej neplatnosť bola voči žalovanému už určená právoplatne rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 9Csp/128/2023

7.1. Zmluvná podmienka uvedená v časti [2] Zmluva o úvere, bod [7], v znení:

„Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo Všeobecných obchodných podmienkach.“

7.2. Tvrdenie žalobcu. V spotrebiteľských zmluvách je neprijateľným dojednanie, ktorým sa zmluvné strany dohodnú riešiť všetky spory vyplývajúce z úverovej zmluvy výlučne pred rozhodcovským súdom, vopred vybraným dodávateľom, a následne by rozhodnutie tohto rozhodcovského súdu malo slúžiť ako exekučný titul. Rozhodcovská doložka vo svojich dôsledkoch spôsobuje, že o právach a právom chránených záujmoch spotrebiteľa rozhodne súkromná osoba, ktorej právomoc nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou, teda bez súdnej kontroly zmluvných podmienok. Takáto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa vopred vzdáva svojich práv, vyjadriť nesúhlas s rozhodcovskou doložkou a zhoršuje si tým svoje zmluvné postavenie. Nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku.

7.3. Tvrdenie žalovaného. Rozhodcovská doložka nemá znaky neprijateľnej podmienky v zmysle § 53 OZ, keďže objektívne nemôže spôsobovať „značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa“, keďže možnosť obrátiť sa na rozhodcovský súd nemal výlučne iba dodávateľ (žalovaný), ale aj spotrebiteľ (žalobca) plne v súlade so zákonom č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Namietaná zmluvná podmienka nebola „skrytá“ a žalobca mal o nej vedomosť už pri podpise úverovej zmluvy. Ani prípadná hypotetická neplatnosť dojedanej rozhodcovskej doložky (čo zásadne odmietame) nemá vplyv na platnosť ostatných zmluvných ustanovení a elementárnu povinnosť žalobcu splatiť poskytnutý úver (čo sa stalo pred 12-timi rokmi). Námetka žalobcu je v tomto ohľade zjavne účelová a špekulatívna, bez akéhokoľvek vecného súvisu s právnym dôvodom a výškou uplatnených peňažných nárokov. Neobstojí ani všeobecné a paušálne poukazovanie na rozhodnutia v iných sporoch.

7.4. Rozhodnutie súdu. Ide znovu o notoricky známu neprijateľnú zmluvnú podmienku zbavujúcu spotrebiteľa práva na všeobecný súd. Táto zmluvná podmienka nie je rovnocenná pre postavenie dodávateľa a spotrebiteľa, keďže iniciovanie súdneho konania inou osobou ako dodávateľom prakticky do úvahy neprichádza.

Správny postup dojednaní rozhodcovskej doložky je uvedený v rozhodnutí NS SR sp.zn. 3Cdo/80/2017 (Súčasťou bodu 14.4. uvedenej zmluvy je vyhlásenie žalobcu, že prijíma návrh rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorej vzájomné spory, ktoré medzi zmluvnými stranami vznikli v súvislosti s úverovou zmluvou, je príslušný prejednať a rozhodnúť v rozhodcovskom konaní Stály rozhodcovský súd Asociácie bánk, a zároveň bola žalobcovi daná možnosť vyznačením označeného políčka vyjadriť nesúhlas s uvedeným návrhom rozhodcovskej zmluvy, kedy by vzájomné spory v súvislosti s úverovou zmluvou bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd. Žalobca nesúhlas s návrhom rozhodcovskej zmluvy v označenom políčku nevyznačil. Dovolací súd pri posudzovaní, či uvedená rozhodcovská

doložka napĺňa alebo nenapĺňa znaky neprijateľných podmienok v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka, dospel k záveru, že rozhodcovská doložka nemá znaky neprijateľnej podmienky. Rozhodcovská doložka nevyvoláva nerovnováhu medzi účastníkmi konania, nie je spôsobilá viesť k značnej procesnej nevyhode jednej z procesných strán. Žalobcovi bola daná možnosť výberu medzi tým, či o vzájomných sporoch z úverovej zmluvy bude príslušný rozhodovať rozhodcovský súd alebo všeobecný súd, žalobca však možnosť výberu nevyužil a nevyznačením nesúhlasu v predznačenom políčku vyslovil súhlas s príslušnosťou rozhodcovského súdu na prejednávanie a rozhodovanie sporov v súvislosti so zmluvou o úvere a návrh rozhodcovskej zmluvy prijal. pričom k postupu tam uvedeného v prejednávanej zmluve nedošlo.

Neplatnosť tejto zmluvnej podmienky bola voči žalovanému už určená právoplatne rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 9Csp/128/2023.

8. Zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.05.2008

- v článku 4 - Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 4.6, v znení:

„Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“

8.1. Tvrdenie žalobcu. Predmetné zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanej ako obchodníkovi, ktorý dodáva finančnú službu možnosť započítavať moje platby na iný účel, akým je prednostné splatenie istiny tohto úveru a bez ohľadu na moju vôľu. Toto zmluvné dojednanie zakladá nevyvážený vzťah medzi mnou a žalovanou, pokiaľ ide o započítavanie mojich platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanou postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie mojich platieb sa tak stáva pre mňa netransparentné. Uvedená zmluvná podmienka spôsobuje, v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 OZ).

8.2. Tvrdenie žalovaného. Argumentácia žalobcu ohľadom údajného nezákonného započítavania platieb dlžníkov v zmysle § 566 ods. 2 OZ1 neobstojí vzhľadom na jeho dispozitívny charakter. Zákomom všeobecne stanovený spôsob započítavania čiastočných plnení peňažného dlhu prednostne na istinu je totiž dlžník oprávnený modifikovať („určiť inak“) podľa vlastného uváženia v zmluve (obdobne § 330 ods. 2 ObZ). V úverovej zmluve bol s dlžníkom dohodnutý spôsob započítavania splátok „prednostne na príslušenstvo“. Takýto postup veriteľa neobchádza zákon, ako to zavádzajúco naznačuje žalobca.

Ak dlžník spláca poskytnutý úver riadne a včas, zaplatí veriteľovi dohodnutú celkovú čiastku bez ohľadu na to, či sú jeho splátky započítavané prednostne na istinu alebo príslušenstvo úveru. Inými slovami, spôsob započítavania nemá žiadny vplyv na výšku celkovej čiastky, ktorú je dlžník povinný zaplatiť za poskytnutie úveru. Zmluvná podmienka o prednostnom započítavaní mesačných splátok na príslušenstvo úveru tak v žiadnom prípade nezakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech dlžníka (spotrebiteľa).

8.3. Rozhodnutie súdu. Táto zmluvná podmienka navonok kopíruje § 330 Obchodného zákonníka

(1) Ak má veriteľovi splniť ten istý dlžník niekoľko záväzkov a poskytnuté plnenie nestačí na splnenie všetkých záväzkov, je splnený záväzok určený pri plnení dlžníkom. Ak dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, je splnený záväzok najskôr splatný, a to najprv jeho príslušenstvo.

(2) Pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.

(3) Ak má dlžník voči veriteľovi niekoľko peňažných záväzkov a dlžník neurčí, ktorý záväzok plní, platenie sa týka najskôr záväzku, ktorého splnenie nie je zabezpečené alebo je najmenej zabezpečené, inak záväzku najskôr splatného.,

ale cez Obchodné podmienky bez individuálneho dojednania, diktátom dodávateľa vylučuje možnosť voľby spotrebiteľa, čím robí zmluvnú podmienku neprijateľnou.

Neplatnosť tejto zmluvnej podmienky bola voči žalovanému už určená právoplatne rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 9Csp/128/2023

9. Zmluvná podmienka uvedená v článku 5 - Predčasné splatenie úveru a ukončenie ZoÚ, bod 5.4, v znení:

„V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 5.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom podľa Oznámenia a úrokom z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“

9.1. Tvrdenie žalobcu. Text predmetnej zmluvnej podmienky pôsobí zavádzajúco. Zosplatením úveru sa stávajú splatnými všetky nezaplatené splátky, ale tieto splátky nepredstavujú len istinu, ale aj úroky z úveru, resp. všetko príslušenstvo úveru. Takémuto obsahu zmluvnej podmienky by mohol spotrebiteľ rozumieť aj tak, že má platiť riadny úrok už zo zosplatennej sumy (ktorá už riadny úrok obsahuje). O neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky už bolo vo vzťahu k žalovanému súdmi opakovane rozhodnuté.

9.2. Tvrdenie žalovaného. V čase uzavretia zmluvy o úvere bola súdna prax v otázke prípustnosti kumulácie riadnych úrokov a úrokov z omeškania nejednotná. V súčasnosti je tento problém definitívne vyriešený v R 5/2021 a v ďalších nadväzujúcich rozhodnutiach dovolacieho súdu. Kumulácia úrokov je viazaná na pôvodnú (a nie predčasnú) splatnosť úveru, t.j. tak aby veriteľ zinkasoval to, na čo by mal nárok, ak by dlžník plnil riadne a včas a súčasne dlžník nezaplatí veriteľovi viac (ani menej) ako keby plnil riadne a včas.

9.3. Rozhodnutie súdu. Dojednanie, ktorým sa dlžník – spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením § 53 ods. 1 OZ. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/172/2020 z 29.4.2021).

Na zdôraznenie správnosti záveru súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp 1/2023 z 27.4.2023, z ktorého plynie cit.: „19. Ďalšou žalobcom namietanou zmluvnou podmienkou bola zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver - dostupná pôžička v článku 6 - Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZOÚ, bod 6.4. Zmluvná podmienka totožného znenia bola za neprijateľnú vyhlásená napr. rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/6/2018 zo dňa 21.01.2019, z ktorého si súd osvojil závery a z ktorého zároveň cituje: „Zmluvná podmienka uvedená v bode 6.4 obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička už bola právoplatným rozhodnutím súdu, konkrétne rozsudkom KS v Prešove zo dňa 28.11.2017 pod sp. zn. 2Co/2/2017 vyhlásená za neprijateľnú podmienku. 56. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napíňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. 57. Úroky za poskytnutie úveru sa na rozdiel od odplaty za akúkoľvek inú odplatnú službu, či kúpu tovaru odlišujú tým, že plynutím času narastajú. Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie ust. § 3a ods. 2 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Z uvedených dôvodov dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania, príp. ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru, spôsobujú značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavujú značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne. Podľa názoru súdu niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy, a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Navyiac tak sa takáto dohoda dostáva aj do rozporu s ust. § 3a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., a preto je neplatným právnym úkonom pre rozpor s ust. § 39, § 52 ods. 2 v spojení s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a súčasne neprijateľnou zmluvnou podmienkou (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014, sp. zn. 19Co/4/2017, sp. zn. 22Co/2/2017).“

- ako aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu Prešov, sp. zn. 26CoCsp/1/2025, z 26.8.2025, z ktorého cituje: 32. So zreteľom na vyššie uvedenú judikatúru Najvyššieho súdu odvolací súd konštatuje, že zmluvná podmienka, ktorá v podstate zaväzuje žalobcu platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru, by mohla spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne spotrebiteľa, keďže

ju zaväzovala na platenie úrokov do úplného zaplatenia istiny, pričom v zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu má žalovaná ako veriteľ nárok na zmluvný úrok iba za obdobie vopred dohodnuté v zmluve o úvere, ktorým je doba dohodnutá v prípade riadneho splácania úveru, t.j. do času pôvodne dohodnutej konečnej splatnosti úveru.

9.4. Vzhľadom na to, že žalovaný si platnosť tejto zmluvnej podmienky neobhájil v inom súdnom konaní, nemá v tomto konaní súd dôvod rozhodnúť inak.

10. Zmluvná podmienka uvedená v článku 5 - Predčasné splatenie úveru a ukončenie ZoÚ, bod 5.6, v znení:

„Všetky výdavky Banky, spojené s vymáhaním pohľadávky sú účtované na ťarchu Klienta, pričom Klient súhlasí, že Banka je oprávnená postúpiť tretej osobe svoje pohľadávky zo ZoÚ.“

10.1. Tvrdenie žalobcu. K neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky a zmluvnej podmienky uvedenej v bode 5.4] dávam do pozornosti odôvodnenie uznesenia Krajského súdu Prešov, sp. zn. 26CoCsp/1/2025, z 26.8.2025, z ktorého citujem: 33. Čo sa týka zmluvnej podmienky v Obchodných podmienkach pre úver v článku 5, bod 5.6. („Všetky výdavky Banky, spojené s vymáhaním pohľadávky sú účtované na ťarchu Klienta, pričom Klient súhlasí, že Banka je oprávnená postúpiť tretej osobe svoje pohľadávky zo ZoÚ.“) odvolací súd poukazuje na svoje skoršie rozhodnutia, podľa ktorých uvedená zmluvná podmienka núti spotrebiteľa vopred uznať akékoľvek takéto nároky veriteľa a prezumuje právo veriteľa na ich úhradu bez ohľadu na ich opodstatnenosť. Navyše takto formulovaná zmluvná podmienka nie je ani dostatočne určitá, pretože zakotvuje povinnosť žalobkyne platiť náklady bez toho, aby boli akokoľvek špecifikované s aspoň základnou informáciou o tom, k hradeniu akých nákladov sa vopred zaväzuje, keďže nie je zrejмый druh ani výška týchto nákladov. (por. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/16/2023 zo 17.10.2023, tiež sp. zn. 6CoCsp/16/2024 zo dňa 19.9.2024).

10.2. Tvrdenie žalovaného. Bez vyjadrenia.

10.3. Rozhodnutie súdu. Vo veci konajúci súd sa stotožňuje s vyššie citovaným rozsudkom KS v Prešove a nemá dôvod sa od neho odkloniť.

11. Zmluvná podmienka uvedená v článku 7 - Doručovanie, bod 7.1, v znení:

„Klient je povinný oznámiť Banke všetky zmeny v údajoch uvedených v ZoÚ, najmä týkajúce sa jeho osobných údajov, kontaktnej adresy, zamestnávateľa, niektorého z telefónnych čísel uvedených v ZoÚ a bankového spojenia, a to do 15 dní od takejto zmeny. Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné, alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klienta podľa tohto bodu OP je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“

11.1. Tvrdenie žalobcu. Vyššie citované zmluvné dojednanie predstavuje neprimeraný zásah do súkromia spotrebiteľa. V priebehu úverového obdobia môže dôjsť k zmene napr. čísla telefónnej stanice a neoznámenie tejto zmeny môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa. Nie je pritom významné, či by Veriteľ aj naplnil takýto scenár, ale dôležité je, že sa takáto zmluvná podmienka nachádza v zmluvných formulároch žalovaného. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa generálnej klauzuly, t. j. podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvná podmienka je neprijateľná, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

Poukazujem na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6CoCsp/16/2024, z ktorého citujem:

35. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky v zmluve o úvere uvedenej v obchodných podmienkach pre úver - pôžička na bývanie, účinných od 01.08.2011, v článku 8 - Jednotlivé záväzky a vyhlásenia, bod 8.1., v znení: „Dlžník sa týmto zaväzuje, že: [iii] bez zbytočného odkladu oznámi Banke akékoľvek zmeny, ktoré boli rozhodné pre poskytnutie úveru vrátane informácií, ktoré môžu mať negatívny vplyv na schopnosti Dlžníka a/alebo Spoludlžníka splácať Pohľadávku banky.“ je aj podľa odvolacieho súdu daná značnou nevyváženosťou uloženej povinnosti v neprospech spotrebiteľa, keď z nej nie je dostatočne zrejмый, aké skutočnosti boli pre poskytnutie úveru rozhodné a aké zmeny v týchto skutočnostiach má byť dlžník povinný veriteľovi oznámiť. V zmysle rozhodnutia Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-226/12 existencia značnej nerovnováhy môže vyplývať už zo samotnej skutočnosti dostatočne závažného narušenia právneho postavenia, v ktorom sa tento spotrebiteľ ako zmluvná strana nachádza na základe platných vnútroštátnych predpisov formou prenesenia dodatočnej povinnosti, ktorú vnútroštátne predpisy nestanovujú, na spotrebiteľa. Dodávateľ túto povinnosť spotrebiteľa subsumoval (nad rámec zákonnej úpravy) pod podstatné porušenie zmluvných povinností (bod 9.2. obchodných podmienok pre úver - pôžička na bývanie) s následkami uvedenými v označenom bode, medzi ktoré zaradil okrem iného

požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, vypovedať zmluvu o úvere s okamžitou účinnosťou, úročiť splatnú časť pohľadávky banky, s ktorou je dlžník v omeškaní aj úrokom z omeškania, zvýšiť výšku úrokovej sadzby o sadzbu úroku z omeškania vo výške stanovenej v oznámení alebo uplatniť zmluvnú pokutu v zmysle Sadzobníka poplatkov. Vzhľadom na uvedené je nepochybné, že aj toto zmluvné ustanovenie je v zmysle generálnej klauzuly ust. § 53 ods. 1 OZ neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

O neprijateľnosti obdobnej zmluvnej podmienky už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/115/2016, z 29.06.2016, z ktorého vyberám:

„V danom prípade napadnuté zmluvné podmienky jednoznačne nie sú vylúčené zo súdneho prieskumu v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nepredstavujú ani hlavný predmet zmluvy a ani netýkajú sa primeranosti ceny. Keďže sú súčasťou obchodných podmienok žalovaného, ktoré sú vopred stanovené, rozhodne nie sú individuálne vyjednané medzi účastníkmi. Úspešnosť žaloby tak závisela na posúdení toho, či v nich ide o hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Sporné zmluvné podmienky podľa súdu nie sú formulované určito a zrozumiteľne, ostáva totiž len na posúdení banky, ktoré zmeny ovplyvňujúce bonitu žalobcu považuje za relevantné, ktoré by mal žalobca oznámiť. Navyše samotný vznik nejakej skutočnosti ohrozujúcej pohľadávku banky neznamena, že žalobca by sa nedokázal s ňou vporiadať. Zanedbateľné nie je ani to, že súd postráda praktický význam splnenia tejto povinnosti, ktorá nemôže ovplyvniť už daný záväzok žalobcu vyplývajúci zo zmluvy. Nemožno súhlasiť s tým, že by sporné zmluvné podmienky boli v súlade so zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách, uvedený zákon vo vzťahu k fyzickej osobe, čo nepochybne je aj spotrebiteľ, žiadne podobné povinnosti neukladá. Preverovanie bonity spotrebiteľa sa vyžaduje pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v § 7 ods. 1 alebo § 11 ods. 2.

Nemá teda žiadne právne a ani faktické opodstatnenie preskúmať bonitu spotrebiteľa po uzavretí úverovej zmluvy a ponechať aktivitu na spotrebiteľa a ešte s neurčitými podmienkami, keď nie je konkretizované, čo spotrebiteľ by mal hlásiť. Problém je teda v tom, že napadnuté zmluvné podmienky upravujú povinnosť pre spotrebiteľa nie dostatočne určito, čo by znamenalo, že bolo by len na posúdení banky, čo podľa jej názoru mal jej spotrebiteľ nahlásiť. Argumentácia, že záujmom banky pri dodržaní týchto zmluvných podmienok je pomôcť klientovi a v prípade jeho finančných problémov dohodnúť si iný splátkový kalendár, je pochybná. Z obsahu týchto zmluvných ustanovení jasne vyplýva, že ich účelom nie je pomoc klientovi, ale práve opačne zdôrazňuje jeho záväzok na náhradu škody v prípade ich porušenia. Tieto ustanovenia teda slúžia výlučne záujmom banky. Právny zástupca žalovaného praktický význam daných zmluvných podmienok vysvetlil aj tým, že ak by klient oznámil súdne a exekučné konanie, mohla by banka svoju pohľadávku prihlásiť do dražby. V tomto prípade však súd nevidí dôvod pre oznámenie súdnych, či iných konaní, pretože tie nemajú súvislosť s tým, či banka prihlási svoju pohľadávku do dražby a ak len to malo byť účelom zmluvných podmienok, žalovaný ich mal naformulovať inak. Súd sa preto stotožnil s názorom žalobcu o tom, že tieto zmluvné podmienky predstavujú hrubý nepomer v právach a povinnostiach účastníkov v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa a preto žalobe vyhovel aj v tejto časti.

11.2. Tvrdenie žalovaného. Bez vyjadrenia.

11.3. Rozhodnutie súdu. Vo veci konajúci súd nemá dôvod odkloniť sa od vyššie citovaných rozsudkov OS Prešov a KS v Prešove a napadnutú zmluvnú podmienku považuje rovnako za neprimeranú.

12. K otázke nepotrebnosti preukazovania naliehavého právneho záujmu spotrebiteľa na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 - Dovolací súd dospieva preto k záveru, že v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky ide o osobitný druh žaloby patriaci spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Vzhľadom na tento dovolací súdom prijatý záver, právna argumentácia žalovanej, ktorá sa v tejto časti týka len určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c) O. s. p., sa na vec vôbec nevzťahuje. Dovolací súd sa preto k nej ani bližšie nevyjadruje.

Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať

v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitimitáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitimitáciu.

SdEÚ č. C- 321/22:

77 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať, že článok 7 ods. 1 smernice 93/13 v spojení so zásadou efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá tak, ako ju vykladá judikatúra, aby bolo možné vyhovieť žalobe spotrebiteľa na určenie neúčinnosti nekalej podmienky uvedenej v zmluve, uzavretej s predajcom alebo dodávateľom, vyžaduje dôkaz preukazujúci záujem na konaní, keď sa zistí, že takýto záujem chýba, ak tento spotrebiteľ disponuje žalobou o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu, alebo ak sa môže odvolávať na túto neúčinnosť v rámci svojej obrany voči protinávruhu na vykonanie, ktorý voči nemu tento predajca alebo dodávateľ podal na základe tejto podmienky.

12.1. Žalobca teda nebol povinný preukazovať akýkoľvek „záujem“ na vyhlásení neprijateľnosti zmluvných podmienok.

13. Všeobecné východiska žaloby o neprijateľnosť zmluvnej podmienky vo vzťahu k času uzavretia zmluvy.

SdEÚ spojené veci č. C – 776/19 až C – 782/19:

33 Súdny dvor, ktorý poukázal na ochranu, ktorú smernica 93/13 zaručuje spotrebiteľom, rozhodol, že táto smernica bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá zakazuje vnútroštátnemu súdu po uplynutí prekluzívnej lehoty konštatovať nekalú povahu podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom .

38 Z tohto hľadiska treba usúdiť, že najmä na účely zabezpečenia účinnej ochrany práv, ktoré spotrebiteľovi vyplývajú zo smernice 93/13, musí mať spotrebiteľ možnosť kedykoľvek namietat nekalú povahu zmluvnej podmienky nielen ako prostriedok obrany, ale aj na účely určenia nekalej povahy zmluvnej podmienky súdom, takže návrh podaný spotrebiteľom na účely konštatovania nekalej povahy podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôže podliehať nijakej premlčacej lehote.

Vzhľadom na vyššie uvedené treba na prvú a druhú otázku odpovedať tak, že článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13 v spojení so zásadou efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na účely podania návrhu spotrebiteľom:

– na konštatovanie nekalej povahy podmienky nachádzajúcej sa v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a týmto spotrebiteľom stanovuje premlčaciu lehotu.

Podľa rozhodnutia SdEÚ č. C- 698/18:

71. V tejto súvislosti treba konštatovať, že definícia pojmu „spotrebiteľ“ uvedená v článku 2 písm. b) smernice 93/13 neobsahuje žiadny prvok umožňujúci určiť, kedy zmluvný partner prestane byť spotrebiteľom v zmysle tejto smernice, a preto sa prestane môcť dovoliť ochrany, ktorú mu priznáva táto smernica.

73. Ako uviedol generálny advokát v bode 57 svojich návrhov, splnenie predmetnej zmluvy nemení retroaktívne okolnosť, že v čase uzavretia tejto zmluvy sa spotrebiteľ nachádzal v tomto znevýhodnenom postavení. Za týchto podmienok obmedzenie ochrany, ktorú smernica 93/13 priznáva spotrebiteľovi iba na dobu trvania plnenia predmetnej zmluvy v tom zmysle, že úplné splnenie zmluvy vylučuje akúkoľvek možnosť spotrebiteľa dovoliť sa tejto ochrany, nie je zlučiteľné so systémom ochrany zavedeným touto smernicou. Takéto obmedzenie by bolo predovšetkým neprípustné, ako tvrdí poľská vláda, v rámci zmlúv, ktoré, ako je napríklad kúpna zmluva, sú vykonané okamžite po ich uzavretí alebo v okamihu ich uzavretia, keďže neopončuje spotrebiteľom primeranú lehotu na napadnutie nekalých podmienok, ktoré sú prípadne uvedené v takýchto zmluvách.

74. Z toho vyplýva, že pojem „spotrebiteľ“ uvedený v článku 2 písm. b) smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že zmluva je úplne splnená, nevylučuje, aby strana tejto zmluvy mohla byť kvalifikovaná ako „spotrebiteľ“ v zmysle tohto ustanovenia.

Podľa rozhodnutia SdEÚ č. C- 321/22:

77 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať, že článok 7 ods. 1 smernice 93/13 v spojení so zásadou efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá tak, ako ju vykladá judikatúra, aby bolo možné vyhovieť žalobe spotrebiteľa na

určenie neúčinnosti nekalej podmienky uvedenej v zmluve, uzavretej s predajcom alebo dodávateľom, vyžaduje dôkaz preukazujúci záujem na konaní, keď sa zistí, že takýto záujem chýba, ak tento spotrebiteľ disponuje žalobou o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu, alebo ak sa môže odvolávať na túto neúčinnosť v rámci svojej obrany voči protinávruhu na vykonanie, ktorý voči nemu tento predajca alebo dodávateľ podal na základe tejto podmienky.

Ústavný súd SR sp. zn. III. ÚS 124/2020 - 26. Ak má preto súd predmetom konania napadnutú zmluvnú podmienku podľa čl. 6 smernice, už by nemali byť pochybnosti o potrebnej intenzite záujmu spotrebiteľa na vyhlásení (určení) zmluvnej podmienky za neprijateľnú a že je tento záujem právny a naliehavý. Tento záujem je daný z povahy veci. Zmluvnú podmienku, ktorá bola súdom vyhlásená (určená) za nekalú, treba v zásade chápať tak, že nikdy neexistovala, takže nemôže voči spotrebiteľovi vyvolávať účinky. Určenie nekalej povahy tejto podmienky súdnym rozhodnutím musí v zásade viesť k navráteniu jeho právnej a skutkovej situácie, v ktorej by sa spotrebiteľ nachádzal, ak by uvedená podmienka neexistovala (rozsudok Súdneho dvora, Veľká komora, v spojených veciach C-154/15, C-307/15 a C-308/15, bod 61). Existuje teda možnosť domáhať sa vyhlásenia zmluvnej podmienky z preventívnych dôvodov (bez práva na reštitučné plnenie). Zo súdnej kontroly nie sú vylúčené ani zmluvné klauzuly, ktorých obsahom nie je právo na plnenie a s ktorými by bolo kumulatívne uplatnenie reštitučných práv na plnenie problematické až nemožné.

Ak spotrebiteľ vyvolá individuálny súdny spor o posúdenie zmluvnej podmienky, či nie je neprijateľná, súd ex offio zohľadňuje všetky okolnosti prípadu, aby sa dopracoval k finálnemu záveru, a to nielen z dôvodu individuálnej ochrany spotrebiteľa, ale v záujme dôležitého spoločenského cieľa. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodujúce, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, t. j. či tak činí počas plnenia záväzkov zo zmluvy alebo až následne. Danosť právneho záujmu na zabezpečení právnej istoty, ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je časovo limitovaná a takýto stav trvá, až kým dodávateľ neukončí používanie neprijateľnej zmluvnej podmienky (C-618/10, bod 52).

Rozsudok o určení konkrétnej zmluvnej podmienky za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti v individuálnej veci predstavuje pre naplnenie právnej istoty spotrebiteľa štandardný prostriedok ochrany. Bez toho, aby boli dotknuté práva z premlčania, takýto rozsudok predstavuje popri právnej istote o povahe zmluvnej podmienky aj základ pre prípadné ďalšie práva spotrebiteľa (napr. právo na reštitučné plnenie, právo na satisfakciu, právo na postúpenie pohľadávky vzniknutej plnením na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky) a má aj celospoločenský význam, pretože pre dodávateľa vzniká povinnosť ukončiť používanie judikovanej neprijateľnej podmienky (§ 53a Občianskeho zákonníka).

13.1. V zásade tak samotný čas uplynutý od uzavretia zmluvy obsahujúcej neprijateľné zmluvné podmienky nemôže byť dôvodom na jej zamietnutie. Zároveň vzhľadom na citovanú judikatúru žalovaný neuviedol dôvody, ktoré by súd mohli viesť k úvahe o zneužití práva a konaní v rozpore s dobrými mravmi.

14. Všeobecné východiska k prípustnej motivácii žalobcu o podanie žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok.

NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 - Okrem toho právoplatný rozsudok, ktorým súd vo výroku určí neprijateľnosť zmluvnej podmienky, nebude len vnútornou satisfakciou pre spotrebiteľa, ale sa ním zároveň vytvára zákonný predpoklad pre uplatnenie sankcie voči dodávateľovi za to, že porušil svoju zákonnú povinnosť, a to v podobe práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.

15. Všeobecné kritériá pre určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok.

SdEÚ spojené veci C – 776/19 až C – 782/19:

84 Z tohto hľadiska treba uviesť, že dodržanie zásady efektivity a dosiahnutie cieľa sledovaného smernicou 93/13, ktorý spočíva v ochrane spotrebiteľa vyvážením asymetrie medzi postavením predajcu alebo dodávateľa a postavením spotrebiteľa, nemožno zabezpečiť, ak by dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním jasnej a zrozumiteľnej povahy zmluvnej podmienky v zmysle článku 4 ods. 2 tejto smernice niesol spotrebiteľ.

SdEÚ č. C-212/20:

77 Súdny dvor totiž rozhodol, že s cieľom zabezpečiť odradzujúci účinok článku 7 smernice 93/13 nemôžu právomoci vnútroštátneho súdu, ktorý konštatuje existenciu nekalej zmluvnej podmienky

v zmysle článku 3 ods. 1 tejto smernice, závisieť od skutočného uplatňovania tejto podmienky (uznesenie z 11. júna 2015, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, C-602/13, neuvyverejnené, EU:C:2015:397, bod 50). 58 - Z ustálenej judikatúry v tejto súvislosti na jednej strane vyplýva, že dodržanie požiadavky jasnosti a zrozumiteľnosti zmluvnej podmienky, ktorú stanovuje článok 5 smernice 93/13, predstavuje jednu zo skutočností, ktorú treba zohľadniť v rámci posúdenia nekalej povahy tejto podmienky, ktoré má vykonať vnútroštátny súd na základe článku 3 ods. 1 tejto smernice. V rámci tohto posúdenia uvedenému súdu prináleží, aby vzhľadom na všetky okolnosti danej veci zhodnotil v prvom rade možné nedodržanie požiadavky dobrej viery a v druhom rade existenciu prípadnej značnej nerovnováhy ku škode spotrebiteľa v zmysle tohto posledného uvedeného ustanovenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. októbra 2019, Kiss a CIB Bank, C-621/17, EU:C:2019:820, bod 49 - Transparentná povaha zmluvnej podmienky, ktorú vyžaduje článok 5 smernice 93/13, tak predstavuje jednu zo skutočností, ktorú treba zohľadniť v rámci posúdenia nekalej povahy tejto podmienky, ktoré má vykonať vnútroštátny súd na základe článku 3 ods. 1 tejto smernice. V rámci tohto posúdenia uvedenému súdu prináleží, aby vzhľadom na všetky okolnosti danej veci posúdil v prvom rade možné nedodržanie požiadavky dobrej viery a v druhom rade existenciu prípadnej značnej nerovnováhy na úkor spotrebiteľa v zmysle tohto posledného uvedeného ustanovenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2017, Andriuc a i., C-186/16, EU:C:2017:703, bod 56).).

15.1. Okrem už vyššie uvedeného tak súd konštatuje, že žalovaný neobhájil transparentnosť zmluvných podmienok, ich odklon od zákona v neprospech spotrebiteľa a to, že by s nimi spotrebiteľ pri individuálnom vyjednávaní súhlasil, resp. že boli vyrovnané inými zmluvnými ustanoveniami v prospech spotrebiteľa.

16. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16.1. Žalobkyňa v konaní plne úspešná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

17. Vzhľadom na závery najvyšších súdnych inšancií citovaných v bodoch 12. – 15. odôvodnenia má súd za to, že podaná žaloba napriek odstupe času od jej zániku nemá šikanózný charakter.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.